

Официален вестник

на Европейския съюз

C 139

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
7 май 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 139/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 130, 30.4.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 139/02	Дело C-109/09: Решение на Съда (втори състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht, Германия) — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan (Срочен трудов договор — Директива 1999/70/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Роля на националния съд)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 139/03	Дело C-221/09: Решение на Съда (втори състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Prim'Awla tal-Qorti Ċivili, Република Малта) — AJD Tuna Ltd/Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd, Avukat Generali (Регламент (ЕО) № 530/2008 — Валидност — Обща политика в областта на рибарството — Опазване на ресурсите — Възстановяване на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море)	2
2011/C 139/04	Дело C-274/09: Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht München, Германия) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler/Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau (Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Концесия за обществена услуга — Услуги за спешна помощ — Разграничение между „обществена поръчка за услуги“ и „концесия за услуги“)	3
2011/C 139/05	Дело C-275/09: Решение на Съда (първи състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Raad van State van België, Белгия) — Brussels Hoofdstedelijk Gewest и др./Vlaamse Gewest (Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Летище с дължина на пистата за излитане най-малко 2 100 метра — Понятие за строителство — Подновяване на разрешението за експлоатация)	4
2011/C 139/06	Дело C-326/09: Решение на Съда (пети състав) от 17 март 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения на държава членка — Директива 2004/113/ЕО — Социална политика — Равно третиране между мъже и жени — Достъп до стоки и услуги и предоставяне на стоки и услуги — Нетранспониране в предписания срок)	4
2011/C 139/07	Съединени дела C-372/09 и C-373/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Производства по дела, заведени от Josep Peñarroja Ga (Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Вещи лица — писмени преводачи — Упражняване на публичната власт — Национална правна уредба, която запазва качеството на вещо лице само за лицата, включени в съставени от националните съдебни органи списъци — Обосноваване — Пропорционалност — Директива 2005/36/ЕО — Понятие „регламентирана професия“)	5
2011/C 139/08	Дело C-379/09: Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel, Белгия) — Maurits Casteels/British Airways plc (Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС и член 48 ДФЕС — Социална сигурност на работниците мигранти — Запазване на правото на допълнителна пенсия — Бездействие на Съвета — Заето лице, работило последователно при същия работодател в няколко държави членки)	5
2011/C 139/09	Дело C-477/09: Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, France) — Charles Defossez/Christian Wiart, в качеството на пълномощник ликвидатор на Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises (Национална служба по заетостта — Фонд за закриване на предприятия), Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (Център за управление и проучвания на гаранционната схема за вземанията на работниците и служителите от Лил) (CGEA) (Преюдициално запитване — Директиви 80/987/ЕИО и 2002/74/ЕО — Неплатежоспособност на работодателя — Закрила на работниците и служителите — Изплащане на дължимите вземания на работниците и служителите — Определяне на компетентната гарантираща институция — По-благоприятна гаранция съгласно националното законодателство — Възможност за нейното ползване)	6

2011/C 139/10	Дело C-484/09: Решение на Съда (втори състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto — Portugal) — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A. (Преюдициално запитване — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Директива 84/5/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Директива 90/232/ЕИО — Член 1 — Право на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Условия за ограничаване — Допринасяне за вредата — Липса на вина, която може да бъде вменена на водачите — Отговорност за риск)	7
2011/C 139/11	Дело C-516/09: Решение на Съда (осми състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof, Австрия) — Tanja Berger/Tiroler Gebietskrankenkasse (Социално осигуряване на работници — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Действие по отношение на лицата — Тълкуване на понятието „заето лице“ — Обезщетения за дете, на което се дължи издръжка — Продължаване на неплатения отпуск)	7
2011/C 139/12	Дело C-540/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Regeringsrätten — Швеция) — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket (Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Член 13, Б, буква г), точка 5 — Случаи на освобождаване — Гаранция за записване при първично предлагане („underwriting guarantee“), предоставена срещу заплащането на комисиона от кредитните институции на дружествата емитенти в рамките на емитирането на акции на капиталовия пазар — Сделки с ценни книжа)	8
2011/C 139/13	Дело C-23/10: Решение на Съда (седми състав) от 17 март 2011 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Въвеждане в свободно обращение на пресни банани — Декларирано тегло, неотговарящо на реалното тегло — Задължение на данъчните органи за контрол на декларираното тегло — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 68 и следващите — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 290 а — Приложение 38 б — Система на собствени ресурси — Загуба на приходи — Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 — Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 — Членове 2, 6, 9, 10 и 11)	8
2011/C 139/14	Дело C-29/10: Решение на Съда (голям състав) от 15 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel, Люксембург) — Heiko Koelzsch/Велико херцогство Люксембург (Римска конвенция за приложимото право към договорните задължения — Трудов договор — Избор на страните — Императивни разпоредби за приложимото право при липса на избор — Определяне на това право — Понятие за държава, в която работникът или служителят обичайно осъществява своята работа — Работник или служител, който осъществява своята работа в повече от една договаряща държава)	9
2011/C 139/15	Дело C-51/10 P: Решение на Съда (първи състав) от 10 март 2011 г. — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Знак, състоящ се изключително от цифри — Заявка за регистрация на знака „1000“ като марка за брошури, периодични издания и вестници — Характер на този знак, за който се твърди, че е описателен — Критерии за прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Задължение на СХВП да се съобразява с предходната си практика по вземане на решения)	10

2011/C 139/16	Дело C-85/10: Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Telefónica Móviles España, SA/Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones (Далекосъобщителни услуги — Директива 97/13/ЕО — Генерални разрешителни и индивидуални лицензи — Такси, които се налагат на предприятията — притежатели на индивидуални лицензи — Член 11, параграф 2 — Тълкуване — Национално законодателство, което не предвижда специално предназначение на такса — Увеличаване на таксата за цифровите системи без промяна на същата за аналоговите системи от първо поколение — Съвместимост)	10
2011/C 139/17	Дело C-95/10: Решение на Съда (трети състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança (Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Член 47, параграф 2 — Непосредствено действие — Прилагане към услугите, включени в приложение II Б към Директивата)	11
2011/C 139/18	Съединени дела C-128/10 и C-129/10: Решение на Съда (осми състав) от 17 март 2011 г. (преюдициални запитвания от Symvoulío tis Epikrateias — Гърция) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)/Ypourgos Emprotikis Naftilias (Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Морски каботаж — Регламент (ЕИО) № 3577/92 — Членове 1 и 4 — Предварително административно разрешение за каботажни услуги — Контрол на условията за сигурност на корабите — Поддържане на реда в пристанищата — Задължения за обществена услуга — Липса на точни и предварително известни критерии)	11
2011/C 139/19	Дело C-525/10 P: Жалба, подадена на 10 ноември 2010 г. от Mariyus Noko Ngele срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 10 декември 2009 г. по дело T-390/09, Mariyus Noko Ngele/Европейска комисия	12
2011/C 139/20	Дело C-540/10: Иск, предявен на 22 ноември 2010 г. — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L./Кралство Испания	12
2011/C 139/21	Дело C-51/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 4 февруари 2011 г. — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH	12
2011/C 139/22	Дело C-55/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 февруари 2011 г. — Vodafone España, S.A.	12
2011/C 139/23	Дело C-57/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 февруари 2011 г. — Vodafone España, S.A./Ayuntamiento de Tudela	13
2011/C 139/24	Дело C-58/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 февруари 2011 г. — France Telecom España, S.A.	13
2011/C 139/25	Дело C-81/11 P: Жалба, подадена на 22 февруари 2011 г. от Longevity Health Products, Inc. срещу решение, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 декември 2010 г. по дело T-363/09, Longevity Health Products, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gruppo Lepetit SpA	14

2011/C 139/26	Дело C-94/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Bergamo (Италия) на 28 февруари 2011 г. — Наказателно производство срещу Survival Godwin	14
2011/C 139/27	Дело C-107/11: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Италия) на 3 март 2011 г. — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta/Massimiliano Rizzo	14
Общ съд		
2011/C 139/28	Дело T-419/03: Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Altstoff Recycling Austria/Комисия (Конкуренция — Картели — Система за събиране и рециклиране на използвани опаковки в Австрия — Споразумения за събиране и сортиране, съдържащи клаузи за изключителност — Решение за индивидуално освобождаване — Наложени задължения — Принцип на пропорционалност)	15
2011/C 139/29	Дело T-369/07: Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Латвия/Комисия (Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Национален план за разпределение на квоти за емисии за Латвия за периода 2008 — 2012 г. — Тримесечен срок — Член 9, параграф 3 от Директива 2003/87)	15
2011/C 139/30	Дело T-486/07: Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Ford Motor/СХВП — Alkar Automotive (СА) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „СА“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Общността „КА“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	16
2011/C 139/31	Дело T-233/09: Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Access Info Europe/Съвет (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документ във връзка с текуща законодателна процедура — Частичен отказ за достъп — Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Допустимост — Оповестяване от трето лице — Липса на отпадане на правния интерес — Посочване на делегациите на държавите членки, автори на предложенията — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения)	16
2011/C 139/32	Дело T-372/09: Решение на Общия съд от 21 март 2011 г. — Visti Beheer/СХВП — Meister (GOLD MEISTER) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността GOLD MEISTER — По-ранни национална и общностна словни марки MEISTER — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
2011/C 139/33	Дело T-429/09: Определение на Общия съд от 14 март 2011 г. — Campailla/Комисия (Иск за обезщетение — Давностен срок — Член 46 от Статута на Съда — Недопустимост)	17

2011/C 139/34	Дело T-463/09: Определение на Общия съд от 8 март 2011 г. — Herm. Sprenger/CXВП — Kieffer Sattlerwarenfabrik (Марка, изобразяваща стреме) (Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 17	17
2011/C 139/35	Дело T-44/10 P: Определение на Общия съд от 17 март 2011 г. — Marcuccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Възстановяване на медицински разходи — Запълнение за мотивиране — Увреждащ акт — Явно неоснователна жалба) 18	18
2011/C 139/36	Дело T-3/11: Жалба, подадена на 4 януари 2011 г. — Португалия/Комисия 18	18
2011/C 139/37	Дело T-51/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — AECOPS/Комисия 19	19
2011/C 139/38	Дело T-52/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — AECOPS/Комисия 20	20
2011/C 139/39	Дело T-53/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Aescors/Комисия 20	20
2011/C 139/40	Дело T-107/11 P: Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. от Европейска фондация за обучение (ETF) срещу решение, постановено на 9 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-87/08, Schuerings/ETF 21	21
2011/C 139/41	Дело T-108/11 P: Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. от Европейска фондация за обучение (ETF) срещу решението, постановено на 9 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-88/08, Vandeuere/ETF 22	22
2011/C 139/42	Дело T-110/11: Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — ASA/CXВП — Merck (FEMIFERAL) 22	22
2011/C 139/43	Дело T-114/11: Иск, предявен на 25 февруари 2011 г. — Giordano/Комисия 23	23
2011/C 139/44	Дело T-136/11: Жалба, подадена на 10 март 2011 г. — pelicantravel.com/CXВП — Pelikan (Pelikan) 23	23
2011/C 139/45	Дело T-152/11: Жалба, подадена на 11 март 2011 г. — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft/CXВП — Comercial Jacinto Parera (MAD) 24	24
2011/C 139/46	Дело T-153/11: Жалба, подадена на 14 март 2011 г. — Zenato Azienda Vitivinicola/CXВП — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA) 24	24
2011/C 139/47	Дело T-154/11: Жалба, подадена на 14 март 2011 г. — Zenato Azienda Vitivinicola/CXВП — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato) 25	25

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 139/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 130, 30.4.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 120, 16.4.2011 г.

ОВ С 113, 9.4.2011 г.

ОВ С 103, 2.4.2011 г.

ОВ С 95, 26.3.2011 г.

ОВ С 89, 19.3.2011 г.

ОВ С 80, 12.3.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht, Германия) — Deutsche Lufthansa AG/Gertraud Kumpan

(Дело C-109/09) ⁽¹⁾

(Срочен трудов договор — Директива 1999/70/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Роля на националния съд)

(2011/C 139/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Deutsche Lufthansa AG

Отговорник: Gertraud Kumpan

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesarbeitsgericht — Тълкуване, от една страна, на член 1, член 2, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7), и от друга страна, клауза 5, точка 1 от приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Забрана на дискриминация, основана на възрастта — Национална правна уредба, която допуска сключването на срочен трудов договор при единственото условие работникът да е навършил 58-годишна възраст — Съвместимост на тази правна уредба с посочените по-горе разпоредби — Правни последици от евентуална несъвместимост

Диспозитив

Клауза 5, точка 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., фигуриращо в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната

работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „тясна обективна връзка с предишен трудов договор за неопределено време, сключен със същия работодател“, предвидено в член 14, параграф 3 от Закона за работата на непълно работно време и срочните трудови договори (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge) от 21 декември 2000 г., трябва да се прилага по отношение на случаите, когато срочен трудов договор не е непосредствено предшестван от трудов договор за неопределено време, сключен със същия работодател, и когато между тези договори има промеждутък от няколко години, ако в рамките на целия този период първоначалното трудово правоотношение е продължавано за същата работа и със същия работодател посредством непрекъснатата последователност от срочни трудови договори. Запитващата юрисдикция следва, доколкото е възможно, да тълкува релевантните вътрешноправни разпоредби в съответствие с посочената клауза 5, точка 1.

⁽¹⁾ ОВ C 141, 20.6.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Prim'Awla tal-Qorti Ċivili, Република Малта) — AJD Tuna Ltd/Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd, Avukat Generali

(Дело C-221/09) ⁽¹⁾

(Регламент (ЕО) № 530/2008 — Валидност — Обща политика в областта на рибарството — Опазване на ресурсите — Възстановяване на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море)

(2011/C 139/03)

Език на производството: малтийски

Запитваща юрисдикция

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Страни в главното производство

Ищец: AJD Tuna Ltd

Ответници: Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Предмет

Преюдициално запитване — Prim'Awla tal-Qorti Ċivili — Валидност на Регламент (ЕО) № 530/2008 на Комисията от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море (ОВ L 155, стр. 9)

Диспозитив

1. При разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 530/2008 на Комисията от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море, както и тази на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството, по отношение на принципа на състезателност и принципа на ефективна съдебна защита.
2. При разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент № 530/2008 по отношение на произтичащото от член 296, параграф 2 ДФЕС изискване за логичиране, принципа на защита на оправданите правни очаквания и принципа на пропорционалност.
3. Регламент № 530/2008 е невалиден, доколкото, тъй като предвидените с него забрани са приети на основание член 7, параграф 1 от Регламент № 2371/2002, те влизат в сила, считано от 23 юни 2008 г., що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под испански флаг или са регистрирани в тази държава членка, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, докато тези забрани влизат в сила, считано от 16 юни 2008 г. що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под малтийски, гръцки, френски, италиански и кипърски флаг или са регистрирани в тези държави членки, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, без тази разлика в третирането да е обективно обоснована.

Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht München, Германия) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler/Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Дело C-274/09) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки — Директива 2004/18/ЕО — Концесия за обществена услуга — Услуги за спешна помощ — Разграничение между „обществена поръчка за услуги“ и „концесия за услуги“)

(2011/C 139/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Ответник: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

В присъствието на: Malteser Hilfsdienst eV, Bayerisches Rotes Kreuz

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht München — Тълкуването на член 1, параграф 2, букви а) и г) и параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 10 юли 2008 г., стр. 282) — Понятие за обществена поръчка за услуги и за концесия за услуги — Договор за предоставяне на услуги за спешна медицинска помощ, сключен между възлагащия орган и организации за помощ, който предвижда, че възнаграждението за предоставените услуги зависи от преговорите между посочените организации и трети лица, като например социалноосигурителните органи.

Диспозитив

Член 1, параграф 2, буква г) и параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, трябва да се тълкува в смисъл, че когато възнаграждението на избрания икономически оператор се изплаща изцяло от лица, различни от възлагащият орган, който е сключил договора за услуги за спешна помощ, и когато този икономически оператор понася експлоатационен риск, такар и много ограничен, по-специално поради факта че размерът на таксите за ползване на съответните услуги зависи от резултата от преговорите, провеждани за всяка година с трети лица, както и че няма гаранция за пълно покриване на разходите, направени в рамките на съответстващо на принципите на националното право управление на дейностите, посоченият договор следва да се квалифицира като „концесия за услуги“ по смисъла член 1, параграф 4 от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ C 205, 29.8.2009 г.

⁽¹⁾ ОВ C 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Raad van State van België, Белгия) — Brussels Hoofdstedelijk Gewest и др./Vlaamse Gewest

(Дело С-275/09) ⁽¹⁾

(Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Летище с дължина на пистата за излитане най-малко 2 100 метра — Понятие за строителство — Подновяване на разрешението за експлоатация)

(2011/С 139/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State van België

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, P. De Donder, F. De Becker, K. Colenbie, Ph. Hutsebaut, B. Kockaert, VZW Boreas, F. Petit, V.S. de Burbure de Wezembeek, L. Van Dessel

Отговорник: Vlaamse Gewest

Предмет

Преюдициално запитване — Raad van State van België — Тълкуване на точка 7, буква а) от приложение I към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174) — Строителство на летища с дължина на основната писта 2 100 метра или повече — Понятие за строителство

Диспозитив

Член 1, параграф 2, второ тире и точка 7 от приложение I към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че:

— подновяването на съществуващо разрешение за експлоатация на летище, без провеждането на работи или намеса, променящи физическото състояние на летището, не може да се квалифицира като „проект“, съответно „строителство“, по смисъла на тези разпоредби,

— въпреки това запитващата юрисдикция следва да определи въз основа на приложимото национално право и като има предвид евентуално кумулативния ефект на множество работи или намеси, които са осъществени след влизането в сила на Директивата, дали това разрешение се вписва в състояща се от няколко етапа процедура по издаване на разрешение, която има за предмет осъществяването на дейности, представляващи част от проект по смисъла на

точка 13, първо тире от приложение II във връзка с точка 7 от приложение I към тази директива. При липса на оценка на въздействието върху околната среда от подобни работи или намеси на предходния етап от процедурата по издаване на разрешение запитващата юрисдикция трябва да осигури полезното действие на Директивата, като следи такава оценка да бъде направена поне на стадия на издаване на разрешението за експлоатация.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (пети състав) от 17 март 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-326/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения на държава членка — Директива 2004/113/ЕО — Социална политика — Равно третиране между мъже и жени — Достъп до стоки и услуги и предоставяне на стоки и услуги — Нетранспониране в предписания срок)

(2011/С 139/06)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek и M. Kaduczak)

Отговорник: Република Полша (представител: M. Dowgielewicz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (ОВ L 373, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 135)

Диспозитив

1. Като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за транспонирането на Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги, Република Полша не е изпълнила задълженията си съгласно посочената директива.

2. Да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Производства по дела, заведени от Josep Penarroja Fa

(Съединени дела C-372/09 и C-373/09) ⁽¹⁾

(Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Вещи лица — писмени преводачи — Упражняване на публичната власт — Национална правна уредба, която запазва качеството на вещо лице само за лицата, включени в съставени от националните съдебни органи списъци — Обосноваване — Пропорционалност — Директива 2005/36/ЕО — Понятие „регламентирана професия“)

(2011/C 139/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в производствата по дела, заведени от

Josep Penarroja Fa

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на членове 43, 45, 49 и 50 ЕО — Национална правна уредба, която запазва качеството на вещо лице само за лицата, включени в съставени от националните съдебни органи списъци, и поставя включването в зависимост от изисквания за възраст, компетентност, морал и независимост, но нито отчита обстоятелството, че съдебните органи на друга държава членка са признали качеството на вещо лице на молителя, нито въвежда други правила за контрол на посочените изисквания — Съвместимост на тази правна уредба с разпоредбите на общностното право във връзка със свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги

Диспозитив

1. Във всеки отделен случай възложената задача на специалист, назначен от юрисдикция като вещо лице — писмен преводач, в рамките на спор, с който тя е сезирана, представлява доставка на услуги по списъка на член 50 ЕО, на който понастоящем съответства член 57 ДФЕС.
2. Извършването от вещите лица на писмен превод като разглеждания в главното производство не е дейност, свързана с упражняването на публична власт по списъка на член 45, първа алинея ЕО, на който понастоящем съответства член 51, първа алинея ДФЕС.
3. Член 49 ЕО, на който понастоящем съответства член 56 ДФЕС, не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която поставя включването в списък на вещите лица — писмени преводачи, в зависимост от изисквания за квалификация, без заинтересованите лица да могат да се запознаят с мотивите на взетото по отношение на тях решение и без същото да подлежи на ефективен съдебен контрол, при който може

да се провери дали решението е законосъобразно, и по-конкретно дали е спазено произтичащото от правото на Съюза изискване квалификацията на тези лица, придобита и призната в други държави членки, да бъде надлежно отчетена.

4. Член 49 ЕО, на който понастоящем съответства член 56 ДФЕС, не допуска изискване като предвиденото в член 2 от Закон № 71-498 от 29 юни 1971 година за вещите лица, изменен със Закон № 2004-130 от 11 февруари 2004 г., от което следва, че в националния списък на вещите лица като писмени преводачи могат да фигурират само лица, представили удостоверение, че са били включени в изготвян от апелативен съд списък на вещи лица през три поредни години, ако се окаже, че при разглеждането на молба от лице, което е установено в друга държава членка и не може да представи такова удостоверение, подобно изискване представлява пречка придобитата от това лице и призната в другата държава членка квалификация да бъде надлежно отчетена, за да се определи дали и доколко тази квалификация може да е равностойна на компетентността, която обикновено се очаква от лице, включено в изготвян от апелативен съд списък на вещи лица през три поредни години.
5. Задачите на вещи лица — писмени преводачи, изпълнени от експерти, включени в списък като изготвяния от Cour de cassation национален списък на вещите лица, не попадат на понятието „регламентирана професия“ по списъка на член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel, Белгия) — Maurits Casteels/British Airways plc

(Дело C-379/09) ⁽¹⁾

(Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС и член 48 ДФЕС — Социална сигурност на работниците мигранти — Запазване на правото на допълнителна пенсия — Бездействие на Съвета — Заето лице, работило последователно при същия работодател в няколко държави членки)

(2011/C 139/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Maurits Casteels

Ответник: British Airways plc

Предмет

Преюдициално запитване — *Arbeidshof te Brussel* — Тълкуване на членове 39 ЕО и 42 ЕО и на Директива 98/49/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 година за запазване на правото на допълнителна пенсия на заети лица и самостоятелно заети лица, движещи се в границите на Общността (ОВ L 209, стр. 46; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 91) — Бездействие на Съвета — Заето лице, работило последователно в подразделенията на същия работодател в няколко държави членки (без да е било командировано), което винаги е било включено в приложимата местна схема за допълнително пенсионно осигуряване

Диспозитив

1. В рамките на спор, с който са сезирани националните юрисдикции, частноправен субект не може да се позовава на непосредственото действие на член 48 ДФЕС срещу работодател от частния сектор.
2. Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в рамките на задължителното прилагане на колективен трудов договор:
 - при определянето на периода за придобиване на окончателно право на допълнителни пенсионни плащания в държава членка да не се вземат под внимание годините заетост, натрупани от работник в подразделения на един и същ работодател в различни държави членки и по силата на един и същ общ трудов договор, както и
 - преместването на работник от едно подразделение на неговия работодател, намиращо се в една държава членка, в подразделение на същия този работодател, намиращо се в друга държава членка, да се разглежда като преустановяване на работата при този работодател по собствено желание.

(¹) ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, France) — Charles Defossez/Christian Wiart, в качеството на пълномощник ликвидатор на Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises (Национална служба по заетостта — Фонд за закриване на предприятия), Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (Център за управление и проучвания на гаранционната схема за вземанията на работниците и служителите от Лил) (CGEA)

(Дело С-477/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Директиви 80/987/ЕИО и 2002/74/ЕО — Неплатежоспособност на работодателя — Закрила на работниците и служителите — Изплащане на дължимите вземания на работниците и служителите — Определяне на компетентната гарантираща институция — По-благоприятна гаранция съгласно националното законодателство — Възможност за нейното ползване)

(2011/С 139/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищец: Charles Defossez

Ответници: Christian Wiart, в качеството на пълномощник ликвидатор на Sotimon SARL, Office national de l'emploi fonds de fermeture d'entreprises [Национална служба по заетостта — Фонд за закриване на предприятия], Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille [Център за управление и проучвания на гаранционната схема за вземанията на работниците и служителите от Лил] (CGEA)

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на член 8а от Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно закриването на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател, изменена с Директива 2002/74/ЕО (ОВ L 270, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 149) във връзка с член 9 от същата директива — Определяне на компетентната гарантираща институция за изплащане на дължимите вземания на работниците и служителите — Гарантираща институцията в държавата членка, на чиято територия работниците и служителите обикновено полагат труд — Възможност за ползване на по-благоприятната гаранция на институцията, в която се осигурява и прави вноски техният работодател съгласно националното законодателство

Диспозитив

Член 3 от Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно закриването на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател, в нейната редакция до изменението ѝ с Директива 2002/74/ЕО, трябва да се тълкува в смисъл, че за изплащане на дължимите вземания на работник или служител, който обикновено е полагал труд в държава членка, различна от държавата членка, в която е седалището на неговия работодател, обявен в несъстоятелност преди 8 октомври 2005 г., когато този работодател не е установен в тази друга държава членка и изпълнява своето задължение за участие във финансирането на гарантиращата институция в държавата членка, в която се намира неговото седалище, за изпълнението на задълженията, определени с този член, е отговорна именно тази институция.

Директива 80/987 допуска национално законодателство, съгласно което работник или служител може да се възползва от гаранцията за изплащане на заплатата от националната институция в съответствие с правото на тази държава членка, в допълнение или в замяна на гаранцията за изплащане на заплатите, предоставяна от институцията, която е определена за компетентна в съответствие с тази директива, доколкото обаче посочената гаранция води до по-високо равнище на закриване на работника или служителя.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto — Portugal) — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Дело C-484/09) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Директива 84/5/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Директива 90/232/ЕИО — Член 1 — Право на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Условия за ограничаване — Допринасяне за вредата — Липса на вина, която може да бъде вменена на водачите — Отговорност за риск)

(2011/C 139/10)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Ищец: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Ответник: Companhia Europeia de Seguros, S.A

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal da Relação do Porto — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10), на член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, 1984 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104) и на член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (ОВ L 129, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240) — Определяне на режима на гражданска отговорност, приложим към произшествията, причинени при използването на превозни средства — Условия за ограничаване на правото на обезщетение от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ въз основа на приноса за вредите на един от водачите, отговорни за произшествието — Липса на вина на водачите — Отговорност за риск

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), и член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която в случаите, когато сблъсък между две превозни средства причини вреди и на водачите не може да се вмени каквато и да било вина, разпределя отговорността за посочените вреди съразмерно на степента, в която всяко от превозните средства е допринесло за причиняването им, а при съмнения по този въпрос приема, че тази степен е еднаква.

данска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), и член 1 от Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която в случаите, когато сблъсък между две превозни средства причини вреди и на водачите не може да се вмени каквато и да било вина, разпределя отговорността за посочените вреди съразмерно на степента, в която всяко от превозните средства е допринесло за причиняването им, а при съмнения по този въпрос приема, че тази степен е еднаква.

⁽¹⁾ ОВ C 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof, Австрия) — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Дело C-516/09) ⁽¹⁾

(Социално осигуряване на работници — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Действие по отношение на лицата — Тълкуване на понятието „заето лице“ — Обезщетения за дете, на което се дължи издръжка — Продължаване на неплатения отпуск)

(2011/C 139/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tanja Borger

Ответник: Tiroler Gebietskrankenkasse

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26 и поправка — ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31) — Обезщетения за отглеждане на малко дете — Действие спрямо лицата — Тълкуване на понятието „заето лице“ — Лице с местопребиване в Швейцария, което договаря с работодателя си, установен в държава членка, допълнителен неплатен отпуск за отглеждане на малко дете („Karenz“), който надхвърля законоустановения в тази държава членка двугодишен срок на този отпуск

Диспозитив

На лице, намиращо се в положение като това на жалбоподателката в главното производство, за периода на продължаване с шест месеца на взетия след раждането на детето ѝ неплатен отпуск, трябва да се признае качеството на заето лице по смисъла на член 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и осъвременена с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 година, при условие че през този период лицето е задължително или доброволно осигурено, дори само за един риск, по обща или специална схема за социална сигурност, посочена в член 1, буква а) от този регламент. Националната юрисдикция следва да провери дали това условие е спазено в случая, с който е сезирана.

(¹) ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Regeringsrätten — Швеция) — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket

(Дело С-540/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Член 13, Б, буква г), точка 5 — Случаи на освобождаване — Гаранция за записване при първично предлагане („underwriting guarantee“), предоставена срещу заплащането на комисиона от кредитните институции на дружествата емитенти в рамките на емитирането на акции на капиталовия пазар — Сделки с ценни книжа)

(2011/С 139/12)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Regeringsrätten

Страни в главното производство

Ищец: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Ответник: Skatteverket

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta förvaltningsdomstolen (понасно Regeringsrätten) — Тълкуване на член 13, Б от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Случаи на освобождаване — Гаранция за записване при първично предлагане, предоставена от банка на дружество емитент на нови акции срещу заплащането на

комисиона — Сделка, състояща се в задължаването на банката да придобие част от акциите на дружеството емитент, в случай че броят на записаните акциите в срока за записване не е достатъчен, за да се гарантира на дружеството емитент финансирането, което се цели с емитирането (underwriting)

Диспозитив

Член 13, Б, буква г), точка 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване от облагане с данък върху добавената стойност включва услугите, предоставяни възмездно от дадена кредитна институция на дружество, на което предстои да емитира акции, под формата на гаранция за записване при първично предлагане, по силата на която тази кредитна институция поема задължение да придобие всички акции, които не са записани в срока за записване.

(¹) ОВ С 51 от 27.02.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 17 март 2011 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело С-23/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Въвеждане в свободно обращение на пресни банани — Декларирано тегло, неотговарящо на реалното тегло — Задължение на данъчните органи за контрол на декларираното тегло — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 68 и следващите — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 290 а — Приложение 38 б — Система на собствени ресурси — Загуба на приходи — Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 — Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 — Членове 2, 6, 9, 10 и 11)

(2011/С 139/13)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: A. Caeiros)

Ответник: Португалска република (представител: L. Inez Fernandes)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 68 и сл. от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически

кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), на член 290а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) и приложение 38Б към него, както и на членове 2, 6, 9, 10 и 11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствени ресурси на Общностите (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година (ОВ L 155, стр. 1) за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата за собствени ресурси на Общностите (ОВ L 130, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 184) — Въвеждане в свободно обращение на пресни банани — Декларирано тегло, неотговарящо на реалното тегло — Собствени ресурси — Загуба на приходи

Диспозитив

1. Поради системното приетане от митническите ъ органи на митнически декларации за въвеждане в свободно обращение на пресни банани през периода от 1998 г. до 2002 г., въпреки че са знаели или в разумни граници са били длъжни да знаят, че декларираното тегло не отговаря на реалното тегло и поради отказа на португалските власти да предоставят собствените ресурси, съответстващи на загубите на приходи и дължимите лихви за забава, Португалската република не е изпълнила задълженията си по членове 13, 68 и 71 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, във връзка с член 290а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 89/97 на Комисията от 20 януари 1997 година, както и по членове 2, 6 и 9—11 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1552/89 на Съвета от 29 май 1989 година за прилагане на Решение 88/376/ЕИО, Евратом относно системата на собствени ресурси на Общностите, изменен с Регламент (Евратом, ЕО) № 1355/96 на Съвета от 8 юли 1996 година, и по същите членове от Регламент (ЕО, Евратом) № 1150/2000 на Съвета от 22 май 2000 година за прилагане на Решение 94/728/ЕО, Евратом относно системата на собствени ресурси на Общностите.
2. Отхвърля жалбата в останалата част.
3. Европейската комисия и Португалската република понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 100 от 17.4.2010 г.

Решение на Съда (голям състав) от 15 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel, Люксембург) — Heiko Koelzsch/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-29/10) (¹)

(Римска конвенция за приложимото право към договорните задължения — Трудов договор — Избор на страните — Императивни разпоредби за приложимото право при липса на избор — Определяне на това право — Понятие за държава, в която работникът или служителът обичайно осъществява своята работа — Работник или служител, който осъществява своята работа в повече от една договаряща държава)

(2011/C 139/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel

Страни в главното производство

Ищец: Heiko Koelzsch

Ответник: Велико херцогство Люксембург

Предмет

Преюдициално запитване — Cour d'appel — Тълкуване на член 6, параграф 2, буква а) от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година (ОВ L 266, стр. 1) — Определяне на приложимото право към иск за незаконно уволнение при липса на избор на страните по индивидуален трудов договор — Понятие за място, където работникът обичайно осъществява своята работа — Работник, който престоира труд в няколко държави, но се връща систематично в една от тях

Диспозитив

Член 6, параграф 2, буква а) от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в хипотеза, в която работникът или служителът упражнява дейността си в повече от една договаряща държава, държавата, в която работникът или служителът в изпълнение на договора обичайно осъществява своята работа по смисъла на тази разпоредба, е тази, в която или от която, предвид всички обстоятелства, с които се характеризира посочената дейност, работникът или служителът изпълнява основната част от задълженията си към своя работодател.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 10 март 2011 г. — *Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*

(Дело C-51/10 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Знак, състоящ се изключително от цифри — Заявка за регистрация на знака „1000“ като марка за брошури, периодични издания и вестници — Характер на този знак, за който се твърди, че е описателен — Критерии за прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Задължение на СХВП да се съобразява с предходната си практика по вземане на решения)

(2011/C 139/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (представител: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав) от 19 ноември 2009 г. по дело Agencja Wydawnicza Technopol/СХВП (Т-298/06), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалба за отмяна на Решение R 447/2006-4 на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 7 август 2006 г. за отхвърляне на жалбата срещу решението на проверителя да се откаже регистрацията на словна марка „1000“ за стоки и услуги от класове 16, 28 и 41 — Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — *Telefónica Móviles España, SA/ Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones*

(Дело C-85/10) ⁽¹⁾

(Далекосъобщителни услуги — Директива 97/13/ЕО — Генерални разрешителни и индивидуални лицензии — Такси, които се налагат на предприятията — притежатели на индивидуални лицензии — Член 11, параграф 2 — Тълкуване — Национално законодателство, което не предвижда специално предназначение на такса — Увеличаване на таксата за цифровите системи без промяна на същата за аналоговите системи от първо поколение — Съвместимост)

(2011/C 139/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Telefónica Móviles España, SA

Ответници: Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 11, параграф 2 от Директива 97/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 1997 година относно общата рамка за генералните разрешителни и индивидуалните лицензии в областта на телекомуникационните услуги (ОВ L 117, стр. 15) — Такси, които се налагат на предприятията — притежатели на индивидуални лицензии — Налагане на парични задължения, надхвърлящи допустимите от директивата и имащи цел, която не е предвидена в нея — Санкциониране на по-напредналите технологии в сравнение с морално остарелите

Диспозитив

Исискванията, предвидени в член 11, параграф 2 от Директива 97/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 1997 година относно общата рамка за генералните разрешителни и индивидуалните лицензии в областта на далекосъобщителните услуги, съгласно които такса, налагана на операторите на далекосъобщителни услуги за използването на ограничени ресурси, трябва да е насочена към осигуряване на оптимално използване на такива ресурси и да отчита необходимостта от насърчаване на развитието на иновационните услуги и на конкуренцията, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда налагането на такса на операторите на далекосъобщителни услуги,

притежаващи индивидуални лицензи за използването на радиочестоти, без да изисква специфично предназначение на получените от тази такса приходи, и с която размерът на таксата се увеличава значително за определена технология, без да се променя за друга.

(¹) ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Дело C-95/10) (¹)

(Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Член 47, параграф 2 — Непосредствено действие — Приложение към услугите, включени в приложение II Б към Директивата)

(2011/С 139/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Ищец: Strong Segurança SA

Ответник: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Предмет

Преюдициално запитване — Supremo Tribunal Administrativo — Тълкуване на членове 21 и 23, член 35, параграф 4 и член 47, параграф 2 и на Приложение II Б от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116) — Икономически и финансови възможности на оферентите — Позоваване на икономически оператор на възможностите на други лица — Непосредствено действие на директива, транспонирана след изтичане на предвидения срок

Диспозитив

Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки не въвежда задължение за държавите членки да прилагат член 47, параграф 2 от тази директива и към обществените поръчки за услуги, включени в приложение II Б към последната. Все пак тази директива не е пречка държавите членки и евентуално възлагащите органи да предвидят такова прилагане, съответно в своето законодателство и в документите за поръчката.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 март 2011 г. (преюдициални запитвания от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)/Ypourgos Emporikis Naftilias

(Съединени дела C-128/10 и C-129/10) (¹)

(Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Морски каботаж — Регламент (ЕИО) № 3577/92 — Членове 1 и 4 — Предварително административно разрешение за каботажни услуги — Контрол на условията за сигурност на корабите — Поддържане на реда в пристанищата — Задължения за обществена услуга — Липса на точни и предварително известни критерии)

(2011/С 139/18)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Ответник: Ypourgos Emporikis Naftilias

В присъствието на: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Предмет

Преюдициално запитване — Symvoulio tis Epikrateias — Тълкуване на членове 1, 2 и 4 от Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83) — Национално законодателство, което предвижда предварително административно разрешение за каботажните услуги — Система, позволяваща извършването на контрол на възможността за изпълнение на маршрутите при условия за сигурност на корабите и за поддържане на реда в пристанищата — Липса на точни и предварително известни критерии

Диспозитив

Член 1 във връзка с член 4 от Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски

каботаж) трябва да се тълкуват в смисъл, че те допускат национална правна уредба за въвеждане на режим на предварително разрешение за услугите в областта на морския каботаж, която предвижда приетането на административни решения, налагащи спазването на известни часови слотове по съображения, свързани, от една страна, със сигурността на корабите и реда в пристанищата, и от друга страна, със задължения за обществена услуга, при условие че подобен режим е основан на обективни, недискриминационни и предварително известни критерии, по-специално когато има повече собственици на кораби, които желаят да влязат в едно и също пристанище по едно и също време. Що се отнася до административните решения, с които се налагат задължения за обществена услуга, е необходимо освен това да може да се докаже наличието на реална нужда от обществена услуга поради недостатъчност на редовните услуги за превоз в ситуация на свободна конкуренция. Задача на националната юрисдикция е да прецени дали тези условия са изпълнени в делата по главните производства.

(¹) ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Жалба, подадена на 10 ноември 2010 г. от Marius Noko Ngele срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 10 декември 2009 г. по дело T-390/09, Marius Noko Ngele/Европейска комисия

(Дело C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marius Noko Ngele (представител: F. Sabakunzi, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С Определение от 10 март 2011 г. Съдът (осми състав) обяви жалбата за недопустима.

Иск, предявен на 22 ноември 2010 г. — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L./Кралство Испания

(Дело C-540/10)

(2011/C 139/20)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (представител: C. Nicolau Castellanos, abogado)

Ответник: Кралство Испания

С определение от 10 март 2011 г. Съдът (осми състав) обявява, че явно няма компетентност да разгледа настоящия иск.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 4 февруари 2011 г. — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Дело C-51/11)

(2011/C 139/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Ответник: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Преюдициални въпроси

1. Понятието „здраве“, използвано в определението за „здравна претенция“ съгласно член 2, параграф 2, точка 5 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския Парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (¹), последно изменен с Регламент (ЕС) № 116/2010 от 9 февруари 2010 година (²) обхваща ли също и общото благосъстояние?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Налице ли е здравна претенция, ако в търговско съобщение, независимо дали е направено при етикетането, оформленото или рекламата на хранителни продукти, които трябва да се доставят като такива на крайните потребители, се направи изявление, целящо да покаже, че съответният хранителен продукт повлиява най-малкото на здравното благополучие или ако това не е така — само на общото благосъстояние, при положение че в това изявление се посочват някои от функциите, посочени в член 13, параграф 1 и член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 по посочения начин в член 2, параграф 2, точка 5 от този регламент?

3. При отрицателен отговор на първия въпрос и при положение, че с изявлението в посочения във втория въпрос смисъл се цели да се покаже, че се повлиява най-малкото на здравното благополучие:

При съобразяване на свободата на изразяване на мнение и свободата на информация съгласно член 6, параграф 3 ДЕС във връзка с член 10 ЕКПЧ, налице ли е съответствие с общностния правен принцип на пропорционалността, ако в обхвата на забраната по член 4, параграф 3, първо изречение от Регламент (ЕО) № 1924/2006 се включи изявление, според което определена напитка с алкохолно съдържание от повече от 1,2 обемни процента алкохол не е опасна за здравето и не оказва отрицателно въздействие на тялото и неговите функции?

(¹) ОВ L 404, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244.

(²) ОВ L 37, стр. 16.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 февруари 2011 г. — Vodafone España, S.A.

(Дело C-55/11)

(2011/C 139/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страна в главното производство

Жалбоподател: Vodafone España, S.A.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 13 от Директива 2002/20/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява да се изисква такса за право за изграждане на съоръжения в имоти, публична общинска собственост, от предприятия оператори, които, без да са собственици на мрежата, я използват за предоставяне на мобилни телефонни услуги?
2. В случай, че таксата се приеме за съвместима с посочения член 13 от Директива 2002/20/ЕО, отговарят ли условията, при които тя се налага съгласно спорния общински правилник, на изискванията на посочения член за обективност, пропорционалност и липса на дискриминация, както и на необходимостта от гарантиране на оптималното използване на съответните ресурси?
3. Следва ли да се признае непосредствено действие на посочения член 13 от Директива 2002/20/ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 февруари 2011 г. — Vodafone España, S.A./Ayuntamiento de Tudela

(Дело C-57/11)

(2011/C 139/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vodafone España, S.A.

Друга страна: Ayuntamiento de Tudela

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 13 от Директива 2002/20/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява да се изисква такса за право за изграждане на съоръжения в имоти, публична общинска собственост, от предприятия оператори, които, без да са собственици на мрежата, я използват за предоставяне на мобилни телефонни услуги?

2. В случай, че таксата се приеме за съвместима с посочения член 13 от Директива 2002/20/ЕО, отговарят ли условията, при които тя се налага съгласно спорния общински правилник, на изискванията на посочения член за обективност, пропорционалност и липса на дискриминация, както и на необходимостта от гарантиране на оптималното използване на съответните ресурси?
3. Следва ли да се признае непосредствено действие на посочения член 13 от Директива 2002/20/ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 февруари 2011 г. — France Telecom España, S.A.

(Дело C-58/11)

(2011/C 139/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страна в главното производство

Жалбоподател: France Telecom España, S.A.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 13 от Директива 2002/20/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява да се изисква такса за право за изграждане на съоръжения в имоти, публична общинска собственост, от предприятия оператори, които, без да са собственици на мрежата, я използват за предоставяне на мобилни телефонни услуги?
2. В случай, че таксата се приеме за съвместима с посочения член 13 от Директива 2002/20/ЕО, отговарят ли условията, при които тя се налага съгласно спорния общински правилник, на изискванията на посочения член за обективност, пропорционалност и липса на дискриминация, както и на необходимостта от гарантиране на оптималното използване на съответните ресурси?
3. Следва ли да се признае непосредствено действие на посочения член 13 от Директива 2002/20/ЕО?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

Жалба, подадена на 22 февруари 2011 г. от Longevity Health Products, Inc. срещу решение, постановено от Общия съд (пети състав) на 16 декември 2010 г. по дело T-363/09, Longevity Health Products, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gruppo Lepetit SpA

(Дело C-81/11 P)

(2011/C 139/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Longevity Health Products, Inc. (представител: J. Korab, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gruppo Lepetit SpA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да уважи жалбата, подадена от дружеството Longevity Health Products, Inc.,
- да отмени Решение на Общия съд от 16 декември 2010 г. по дело T-363/09,
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил неговото право на справедлив процес, тъй като не му е предоставил допълнителен срок, за да отговори на твърденията на СХВП.

Той поддържа и че Общият съд не се е произнесъл по доводите, изтъкнати от притежателя на марката, отнасящи се до вероятността от объркване.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Bergamo (Италия) на 28 февруари 2011 г. — Наказателно производство срещу Survival Godwin

(Дело C-94/11)

(2011/C 139/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bergamo

Страна в главното производство

Survival Godwin

Преюдициален въпрос

С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите препятстват ли членове 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО ⁽¹⁾ възможността поведението на гражданин на трета страна, който пребивава незаконно в държава членка — единствено поради липсата на съдействие в производството по експулсиране, и по-специално единствено поради неизпълнението на заповед за извеждане извън границите, издадена от административните органи — да бъде предвидено като наказателно релевантно и санкционирано с лишаване от свобода до четири години в хипотезата на неизпълнение на първоначалната заповед на Questore [орган на полицията] и с лишаване от свобода до пет години поради неизпълнение на последващи заповеди?

(¹) ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Италия) на 3 март 2011 г. — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta/Massimiliano Rizzo

(Дело C-107/11)

(2011/C 139/27)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta

Ответник: Massimiliano Rizzo

Преюдициални въпроси

Съвместима ли е с членове 43 и 49 от Договора за ЕО националната правна уредба, въведена с декрет „Bersani“ — Законодателен декрет № 223 от 4 юли 2006 г., преобразуван в Закон № 248 от 4 август 2006 г., която между другото:

- а) е насочена общо към защита на титулярите на концесии, предоставени по-рано въз основа на процедура за възлагане на обществена поръчка, от която незаконосъобразно са били изключени част от операторите;
- б) предвижда разпоредби, които гарантират фактически запазването на придобитите търговски позиции (забрана нови концесионери да разполагат своите пунктове на разстояние, по-малко от определеното, от вече съществуващи такива пунктове);
- в) предвижда случаи на прекратяване на концесията, когато концесионера извършва пряко или непряко трансгранични игрални дейности, които могат да се приравнят на дейностите, предмет на концесията.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Altstoff Recycling Austria/Комисия

(Дело T-419/03) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Система за събиране и рециклиране на използвани опаковки в Австрия — Споразумения за събиране и сортиране, съдържащи клаузи за изключителност — Решение за индивидуално освобождаване — Наложени задължения — Принцип на пропорционалност)

(2011/C 139/28)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Altstoff Recycling Austria AG, с предишно наименование Altstoff Recycling Austria AG и ARGEV Verpackungswertungs-Gesellschaft mbH (Виена, Австрия) (представител: H. Wollmann, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално W. Mölls, впоследствие W. Mölls и H. Gading, и накрая R. Sauer)

Встъпили в подкрепа на ответника страни: EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH (Виена) (представители: A. Reidlinger и I. Hartung, avocats); и Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte (Виена) (представител: K. Wessely, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на членове 2 и 3 от Решение 2004/208/ЕО на Комисията от 16 октомври 2003 година относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (дела COMP D3/35.470 — ARA и COMP D3/35.473 — ARGEV, ARO) (ОВ L 75, 2004 г., стр. 59)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Altstoff Recycling Austria AG понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия, EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH и Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte, включително съдебните разноски, свързани с обезпечителното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 6.3.2004 г.

Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Латвия/Комисия

(Дело T-369/07) ⁽¹⁾

(Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Национален план за разпределение на квоти за емисии за Латвия за периода 2008 — 2012 г. — Трипесечен срок — Член 9, параграф 3 от Директива 2003/87)

(2011/C 139/29)

Език на производството: латвийски

Страни

Жалбоподател: Република Латвия (представители: първоначално E. Balode-Buraka и K. Bārdiņa, впоследствие L. Ostrovska и накрая L. Ostrovska и K. Drēviņa)

Ответник: Европейска комисия (представители: U. Wölker, E. Kalnins и I. Rubene)

Страни, встъпили в подкрепа на жалбоподателя: Република Литва (представител: D. Kriaučiūnas) и Словашка република (представители: първоначално J. Čorba, впоследствие B. Ricziová)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално Z. Bryanston-Cross, впоследствие S. Behzadi-Spencer, I. Rao и F. Penlington, подпомагани от J. Maurici, barrister)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение С(2007) 3409 на Комисията от 13 юли 2007 година относно изменение на националния план за разпределение на квоти за емисии на парникови газове, за който Република Латвия е направила уведомление за периода 2008—2012 г. в съответствие с Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78)

Диспозитив

1. Отменя Решение С(2007) 3409 на Комисията от 13 юли 2007 година относно националния план за разпределение на квоти за емисии на парникови газове, за който Република Латвия е направила уведомление за периода 2008—2012 г. в съответствие с Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета.

2. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Република Латвия.
3. Република Литва, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Ford Motor/СХВП — Alkar Automotive (СА)

(Дело T-486/07) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „СА“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Общността „КА“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 139/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ford Motor Company (Dearborn, Мичиган, Съединени щати) (представител: R. Ingerl, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Alkar Automotive, SA (Derio, Испания) (представител: S. Alonso Maruri, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП (преписка R 85/2006-4) от 25 октомври 2007 г. във връзка с производство по възражение между Ford Motor Company и Alkar Automotive, SA

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Ford Motor Company да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 51, 23.2.2008 г.

Решение на Общия съд от 22 март 2011 г. — Access Info Europe/Съвет

(Дело T-233/09) (¹)

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документ във връзка с текуща законодателна процедура — Частичен отказ за достъп — Жалба за отмяна — Срок за обжалване — Допустимост — Оповестяване от трето лице — Липса на отпадане на правния интерес — Посочване на делегациите на държавите членки, автори на предложенията — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения)

(2011/С 139/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Access Info Europe (Мадрид, Испания) (представители: O. W. Brouwer и J. Blockx, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представител: C. Fekete и M. Bauer)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Република Гърция (представители: E.-M. Mamouna и K. Boskovits) и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. Jenkinson и S. Ossowski, подпомагани от L. J. Stratford, barrister)

Предмет

Искане за отмяна на решение на Съвета от 26 февруари 2009 година, с което се отказва достъп до определена информация, съдържаща се в докладна записка от 26 ноември 2008 г. във връзка с предложение за регламент относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията

Диспозитив

1. Отменя решението на Съвета на Европейския съюз от 26 февруари 2009 година, с което се отказва достъп до определена информация, съдържаща се в докладна записка от 26 ноември 2008 г. във връзка с предложение за регламент относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.
2. Съветът понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Access Info Europe.
3. Република Гърция и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 205, 29.8.2009 г.

Решение на Общия съд от 21 март 2011 г. — Visti Beheer/CXВП — Meister (GOLD MEISTER)

(Дело T-372/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността GOLD MEISTER — По-ранни национална и общностна словни марки MEISTER — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 139/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Visti Beheer BV (Helmond, Нидерландия) (представител: A. Herbetz, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Meister & Co. AG (Wollerau, Швейцария) (представител: V. Knies, avocat)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решението на първия апелативен състав на СХВП от 26 юни 2009 г. (дело R 1465/2008-1) относно производство по възражение между Meister & Co. AG и Visti Beheer BV

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Visti Beheer BV да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от СХВП.
3. Meister & Co. AG понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Определение на Общия съд от 14 март 2011 г. — Campailla/Комисия

(Дело T-429/09) ⁽¹⁾

(Иск за обезщетение — Давностен срок — Член 46 от Статута на Съда — Недопустимост)

(2011/C 139/33)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, Франция) (представители: първоначално P. Goergen, впоследствие G. Reuter и C. Verbruggen, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Bordes и T. Scharf)

Предмет

Иск за обезщетение, целящ поправянето на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял поради отказа на Комисията да се намеси в спор между него и камерунските власти

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Г-н Massimo Campailla понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 19.6.2010 г.

Определение на Общия съд от 8 март 2011 г. — Herm. Sprenger/CXВП — Kieffer Sattlerwarenfabrik (Марка, изобразяваща стреме)

(Дело T-463/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/C 139/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Германия) (представител: V. Schiller, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: C. Jenewein и B. Schmidt)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: N. Fischer, avocat)

Предмет

Жалба за отмяна, подадена срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 4 септември 2009 г. (преписка R 1614/2008-4) във връзка с производство за обявяване на недействителност между Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH и Herm. Sprenger GmbH & Co. KG

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по настоящата жалба.

2. Осъжда жалбоподателя и възпилата страна да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всеки от тях да понесе половината от разноските на ответника.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Определение на Общия съд от 17 март 2011 г. — Маркусцио/Комисия

(Дело Т-44/10 Р) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Възстановяване на медицински разходи — Задължение за лотивиране — Увреждащ акт — Явно неоснователна жалба)

(2011/С 139/35)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и C. Berardis-Kauser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Жалба срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 25 ноември 2009 г. по дело Маркусцио/Комисия (F-11/09, все още непубликувано в Сборника), с която се иска отмяната на това определение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Luigi Marcuccio понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия във връзка с настоящото производство.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Жалба, подадена на 4 януари 2011 г. — Португалия/Комисия

(Дело Т-3/11)

(2011/С 139/36)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo и J. Saraiva de Almeida)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение 2010/668/ЕС на Комисията от 4 ноември 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) [нотифицирано под номер С(2010) 7555] (ОВ L 288, стр. 24), в частта му, в която с мотив, че са налице „Слабости в СИЗП-ДСЕС, извършването на проверки на място и изчисляването на санкции“, се прилагат финансови корекции на различни мерки, като се изключва от финансиране от Европейския съюз сумата от 40 690 655,11 EUR във връзка с декларирани от жалбоподателя разходи за стопанските години 2005 г., 2006 г. и 2007 г.;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага десет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид представените от португалските власти данни относно проверките, извършени в рамките на СИЗП-ДСЕС, въз основа на анализ на риска в съответствие с предвиденото в член 27 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията.
2. Второто правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид представените от португалските власти данни относно засилването на проверките, извършени в рамките на СИЗП-ДСЕС в съответствие с предвиденото в член 26 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията.
3. Третото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид представените от португалските власти данни относно проверките, извършени в рамките на СИЗП-ДСЕС в съответствие с правилото 75%/90%, на което се позовава член 24, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията.
4. Четвъртото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя изразява сериозни и разумни съмнения относно наличието на неефикасни и/или непълни проверки, като се основава единствено на един особен случай на включване на магистрала в отговарящата на критериите площ.
5. Петото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията при прилагането на Указания за изчисляване на финансовите последици при подготовка на решението за приключване на сметките на ФЕОГА, секция „Гарантиране“, посочени в Документ VI/5330/1997-РТ, в резултат на което бил нарушен принципа на равенство на държавите членки.

6. Шестото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, тъй като тя приложила финансовите корекции в допълнение към разходите по схемата за единно плащане за стопанската 2006 г., като по този начин обхваща всички мерки от първи и втори стъלב.
7. Седмото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид факторите във връзка с „Изчисляване на санкциите“ в светлината на представените от португалските власти данни, които показвали изпълнение на задълженията по член 49, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, както и че няма риск за фонда, поради което в това отношение обжалваното решение също нарушава принципа на пропорционалност.
8. Осмото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя приема, че е налице умишлено неизпълнение на задълженията, в светлината на представените от португалските власти данни, които показват, че задълженията по член 53 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията са били напълно изпълнени.
9. Деветото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид представените от португалските власти данни, доказващи за 2004 г. съобразяване с предвиденото в член 21 от Регламент № 2237/2003, и с предвиденото в член 13, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията за 2005 г. във връзка с проверките на минималната гъстота на дърветата с черупкови плодове.
10. Десетото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията относно корекциите, приложени върху платените суми в рамките на мярката „Допълнителна помощ“ — премии за месо и средства по схемата за единно плащане, изплатени за специални права.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — AECOPS/Комисия

(Дело T-51/11)

(2011/C 139/37)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Лисабон, Португалия) (представители: J. da Cruz Vilaça и L. Pinto Monteiro, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени в съответствие с член 263 ДФЕС решението, прието от Комисията на 27 октомври 2010 година, под референтен номер 88 0369 P1, с което се намалява на 37 056 405 португалско ескудо размерът на финансовата

помощ, одобрена с Решение С(88) 831 на Комисията от 29 април 1988 г. и в същото време се изисква връщане на сумата от 294 298,41 EUR;

- да осъди Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разходи, както и тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от превишаване на разумния срок за приемане на решението, което води до:

- Погасяване по давност на производството: жалбоподателят счита, че към момента на приемане на обжалваното решение вече бил изтекъл четиригодишния давностен срок, предвиден в член 3 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166). От друга страна, дори и да се направи проверка за евентуално прекъсване на този давностен срок, той продължил повече от двукратния давностен срок, без да е било прието някакво решение в съответствие с предвиденото в член 3, точка 1, параграф 4 от посочения регламент. С оглед на погасяването по давност на разглежданото право, обжалваното решение трябва да се счита за незаконно и неизпълнимо;

- Нарушение на принципа на правна сигурност: жалбоподателят счита, че факта, че Комисията е оставила да изминат повече от двадесет години между момента, към който се отнасят твърдените нередности и датата на приемане на окончателното решение предполага неспазване на принципа на правна сигурност. Този основен принцип на правния ред на Европейския съюз предвижда, че всяко лице има право институциите на Съюза да разгледат неговите искания в разумен срок;

- Нарушение на правото на защита: жалбоподателят счита, че е нарушено неговото право на защита, тъй като изтичането на период от повече от двадесет години между момента, в който са били допуснати твърдените нередности и приемането на окончателното решение го е лишило от възможността да представи становище своевременно, тоест когато е разполагал с документите, които можели да обосноват разходите, разглеждани като неподлежащи на финансиране от Комисията.

2. Второто правно основание е изведено от неизпълнението на задължението за мотивиране: жалбоподателят счита, че обжалваното решение не отговаря на изискванията за мотивиране, наложени в член 296 ДФЕС. Причините, поради които е намалена финансовата помощ, отпусната от Европейския социален фонд, не са изложени дори и накратко в обжалваното решение; също така в писмото на Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu, с което решението се съобщава на жалбоподателя, не са посочени дори в минимална степен мотивите, които са обосновали намаляването на помощта, нито кои разходи подлежат на субсидиране и кои не. Според жалбоподателя констатираните пропуски в мотивите също би трябвало да накарат Общият съд да отмени обжалваното решение.

**Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — AECOPS/
Комисия**

(Дело T-52/11)

(2011/C 139/38)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Лисабон, Португалия) (представители: J. da Cruz Vilaça и L. Pinto Monteiro, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— Да отмени в съответствие с член 263 ДФЕС решението, прието от Комисията на 27 октомври 2010 година под референтен номер 89 0979 P3, с което се намалява на 426 070 португалско ескудо размерът на финансовата помощ, одобрена с Решение С(89) 0570 на Комисията от 22 март 1989 година и в същото време се изисква връщане на сумата от 14 430,02 EUR;

— да осъди Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от превишаване на разумния срок за приемане на решението, което води до:

— Погасяване по давност на производството: жалбоподателят счита, че към момента на приемане на обжалваното решение вече бил изтекъл четиригодишния давностен срок, предвиден в член 3 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166). От друга страна, дори и да се направи проверка за евентуално прекъсване на този давностен срок, той продължил повече от двукратния давностен срок, без да е било прието някакво решение в съответствие с предвиденото в член 3, точка 1, параграф 4 от посочения регламент. С оглед на погасяването по давност на разглежданото право, обжалваното решение трябва да се счита за незаконно и неизпълнимо;

— Нарушение на принципа на правна сигурност: жалбоподателят счита, че факта, че Комисията е оставила да изминат повече от двадесет години между момента, към който се отнасят твърдените нередности и датата на приемане на окончателното решение предполага

неспазване на принципа на правна сигурност. Този основен принцип на правния ред на Европейския съюз предвижда, че всяко лице има право институциите на Съюза да разгледат неговите искания в разумен срок;

— Нарушение на правото на защита: жалбоподателят счита, че е нарушено неговото право на защита, тъй като изтичането на период от повече от двадесет години между момента, в който са били допуснати твърдените нередности и приемането на окончателното решение го е лишило от възможността да представи становище своевременно, тоест когато е разполагал с документите, които можели да обосноват разходите, разглеждани като неподлежащи на финансиране от Комисията.

2. Второто правно основание е изведено от неизпълнението на задължението за мотивиране: жалбоподателят счита, че обжалваното решение не отговаря на изискванията за мотивиране, наложени в член 296 ДФЕС. Причините, поради които е намалена финансовата помощ, отпусната от Европейския социален фонд, не са изложени дори и накратко в обжалваното решение; също така в писмото на Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu, с което решението се съобщава на жалбоподателя, не са посочени дори в минимална степен мотивите, които са обосновавали намаляването на помощта, нито кои разходи подлежат на субсидиране и кои не. Според жалбоподателя констатираните пропуски в мотивите също би трябвало да накарат Общият съд да отмени обжалваното решение.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Aecops/Комисия

(Дело T-53/11)

(2011/C 139/39)

*Език на производството: португалски***Страни**

Жалбоподател: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Лисабон, Португалия) (представители: J. da Cruz Vilaça и L. Pinto Monteiro, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени в съответствие с член 263 ДФЕС решението, прието от Комисията на 27 октомври 2010 година, под референтен номер 89 0771 P1, с което се намалява на 48 504 201 португалско ескудо размерът на финансовата помощ, одобрена с Решение С(89) 0570 на Комисията от 22 март 1989 година и в същото време се изисква връщане на сумата от 628 880,97 EUR;

— да осъди Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от превишаване на разумния срок за приемане на решението, което води до:

— Погасяване по давност на производството: жалбоподателят счита, че към момента на приемане на обжалваното решение вече бил изтекъл четиригодишния давностен срок, предвиден в член 3 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166). От друга страна, дори и да се направи проверка за евентуално прекъсване на този давностен срок, той продължил повече от двукратния давностен срок, без да е било прието някакво решение в съответствие с предвиденото в член 3, точка 1, параграф 4 от посочения регламент. С оглед на погасяването по давност на разглежданото право, обжалваното решение трябва да се счита за незаконно и неизпълнимо;

— Нарушение на принципа на правна сигурност: жалбоподателят счита, че факта, че Комисията е оставила да изминат повече от двадесет години между момента, към който се отнасят твърдените нередности и датата на приемане на окончателното решение предполага неспазване на принципа на правна сигурност. Този основен принцип на правния ред на Европейския съюз предвижда, че всяко лице има право институциите на Съюза да разгледат неговите искания в разумен срок;

— Нарушение на правото на защита: жалбоподателят счита, че е нарушено неговото право на защита, тъй като изтичането на период от повече от двадесет години между момента, в който са били допуснати твърдените нередности и приемането на окончателното решение го е лишило от възможността да представи становище своевременно, тоест когато е разполагал с документите, които могли да обосноват разходите, разглеждани като неподлежащи на финансиране от Комисията.

2. Второто правно основание е изведено от неизпълнението на задължението за мотивиране: жалбоподателят счита, че обжалваното решение не отговаря на изискванията за мотивиране, наложени в член 296 ДФЕС. Причините, поради които е намалена финансовата помощ, отпусната от Европейския социален фонд, не са изложени дори и накратко в обжалваното решение; също така в писмото на Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu, с което решението се съобщава на жалбоподателя, не са посочени дори в минимална степен мотивите, които са обосновавали намаляването на помощта, нито кои разходи подлежат на субсидиране и кои не. Според жалбоподателя констатираните пропуски в мотивите също би трябвало да накарат Общият съд да отмени обжалваното решение.

Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. от Европейска фондация за обучение (ETF) срещу решение, постановено на 9 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-87/08, Schuerings/ETF

(Дело T-107/11 P)

(2011/C 139/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска фондация за обучение (ETF) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Gisela Schuerings (Ница, Франция)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 9 декември 2010 г. по дело F-87/08,
- в съответствие с това да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство и съответно
- да осъди ответника по настоящата жалба да заплати всички разноски за двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят сочи четири правни основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото правно основание е изведено от несъобразяването на СПС с понятията интерес на службата и длъжност, както и с членове 2 и 47 от Условието за работа на другите служители на Европейския съюз и задължението за мотивиране, тъй като СПС приема в точка 62 от обжалваното решение, че „преди агенция да пристъпи към уволнението на служител, който е на безсрочен договор, поради това че възложените на този служител задължения, са премахнати или прехвърлени към друг отдел, съответната агенция е длъжна да провери дали заинтересованото лице не може да бъде преназначено на друга съществуваща длъжност или такава, която предстои да бъде създадена в близко време, например след възлагането на нови правомощия на съответната агенция.“

2. Второто правно основание е изведено от нарушаване на принципите на пропорционалност и на правна сигурност, тъй като СПС приема в точка 63 от обжалваното решение, че при разглеждане на възможностите за преназначаване администрацията трябва „да постигне равновесие между интереса на службата, който налага да се наеме лицето, което е най-способно да заеме съществуващия пост или този, който предстои да бъде създаден в скоро време, и интереса на служителя, чието уволнение се предвижда. За целта тя трябва да вземе предвид [...] различни критерии, между които са изискванията за съответната длъжност от гледна точка на квалификациите и възможностите на служителя, [...], както и неговата възраст, старшинство в службата и броя оставши години, през които трябва да се осигурява, за да може да се ползва от правото си на пенсия,„

3. Третото правно основание е изведено от нарушението на нормите, които изключват произнасянето *ultra vires* и *ultra petita*, както и на процесуалните норми, свързани с принципа на състезателност, тъй като СПС:

— се основал на доводи, които не били разисквани от страните,

— уважил правно основание, различно от изложените от г-жа Schuerings и

— задължил ETF да възстанови г-жа Schuerings на работа, при положение че самата тя не направила искане да бъде възстановена на работа.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 266 ДФЕС и на задължението за мотивиране, тъй като СПС пренебрегнал даденото на ETF право при изпълнението на решение за отмяна, както и постоянната съдебна практика по въпроса, като наложил възстановяването на работа на съответното лице вместо имуществено обезщетение в случай на отмяна на решението за уволнение.

Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. от Европейска фондация за обучение (ETF) срещу решението, постановено на 9 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-88/08, Vandeuren/ETF

(Дело T-108/11 P)

(2011/C 139/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска фондация за обучение (ETF) (представител: L. Levi, avocat)

Друга страна в производството: Monique Vandeuren (Pino Torinese, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Общият съд:

— да отмени решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз, постановено на 9 декември 2010 г. по дело F-88/08,

— в съответствие с това да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство и съответно

— да осъди ответника по настоящата жалба да заплати всички разноски за двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Изложените от жалбоподателя правни основания и основни доводи са същите като тези по дело T-107/11 P, ETF/Schuerings.

Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — ASA/СХВП — Merck (FEMIFERAL)

(Дело T-110/11)

(2011/C 139/42)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: ASA Sp. z o.o. (Głubczyce, Полша) (представител: M. Chimiak, adwokat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Merck Sp. z o.o. (Варшава, Полша)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени е неговата цялост решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 ноември 2010 г. по преписка R 0182/2010-1;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „FEMIFERAL“ (заявка за регистрация № 5320701) за стоки от клас 5

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Merck Sp. z o.o.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка „Feminatal“ и национална фигуративна марка, съдържаща словния елемент „feminatal“ за стоки от клас 5

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля в цялост заявката за регистрация на марката.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾, тъй като неправилно се приема, че марките „Feminatal“ und „FEMIFERAL“ са толкова сходни една с друга, че е налице вероятност от объркване за полските потребители по отношение на произхода на стоките; в допълнение е погрешна преценка на отличителната способност на първата сричка „femi“, без да се вземат предвид нито специфичните особености на полските потребители, нито принципните правила на полския език, нито обстоятелството, че се прави погрешна преценка на сходността на стоките на всичките трите равнища — визуално, фонетично и концептуално.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Иск, предявен на 25 февруари 2011 г. — Giordano/Комисия

(Дело T-114/11)

(2011/C 139/43)

*Език на производството: френски***Страни***Ищец:* Jean-François Giordano (Sète, Франция) (представители: D. Rigeade и J. Jeanjean, avocats)*Ответник:* Европейска комисия**Искания на ищеца***Ищецът моли Общия съд:*

— да установи, че издаването на общността Регламент № 530/2008 на Комисията на Европейските общности от 12 юни 2008 г. е нанесло вреди на г-н Jean-François GIORDANO,

— да осъди Комисията на Европейските общности да обезщети г-н Jean-François GIORDANO със сума в размер на петстотин четиридесет и две хиляди петстотин деветдесет и четири EUR (542 594 EUR) като обезщетение за вреди, заедно със законната лихва и капитализацията ѝ,

— да осъди Комисията на Европейските общности да заплати всички съдебни разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът посочва пет правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството⁽¹⁾, и от явна грешка в преценката, доколкото единствено сериозната заплаха за опазването на водните ресурси позволявала на Комисията да приеме извънредни мерки. Според ищеца Комисията не доказва, че през риболовния сезон на 2008 г. за улов на червен тон е имало риболов, надвишаващ квотата.
2. Второ правно основание, изведено от нарушение на упражняването и изпълнението на професионална дейност в нарушение на член 15, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото Регламент № 530/2008 довел до ограничаване на дейността на ищеца.
3. Трето правно основание, изведено от нарушение на принципа на правна сигурност, доколкото Регламент № 530/2008 забранил улова на червен тон считано от 16 юни 2008 г., докато уловът във Франция бил разрешен до 30 юни 2008 г.

4. Четвърто правно основание, изведено от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, тъй като ищецът е можел правомерно да очаква да упражнява своята риболовна дейност до 30 юни 2008 г., доколкото уловът на червен тон първоначално е бил разрешен във Франция до 30 юни 2008 г.

5. Пето правно основание, изведено от нарушение на правото на собственост, доколкото Регламент № 530/2008 довел до задължително спиране на дейността на ищеца за улов на червен тон, въпреки че ищецът разполагал с разрешение за риболов, издадено от министъра на земеделието и риболова за периода от 1 април 2008 г. до 30 юни 2008 г. — разрешение, което представлявало неразделен елемент от икономическия интерес на ищеца. Той изтъква, че:

— е претърпял тежка икономическа загуба, свързана с упражняването на професионалната си дейност, тъй като уловеният червен тон представлява „собственост“ по смисъла на член 1 от Първия протокол на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, и

— става дума за възможно вземане, доколкото е имал оправдани правни очаквания да получи това вземане.

⁽¹⁾ ОВ L 358, стр. 59, Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 6, стр. 237.

Жалба, подадена на 10 март 2011 г. — pelicantravel.com/CXBП — Pelikan (Pelikan)

(Дело T-136/11)

(2011/C 139/44)

*Език на жалбата: словашки***Страни***Жалбоподател:* pelicantravel.com s.r.o. (Братислава, Словашка република) (представител: M. Chlipala, advokát)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Хановер, Германия)**Искания на жалбоподателя***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

— да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 9 декември 2010 г. по преписка R 1428/2009-2,

— да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна марка „Pelikan“ за услуги от класове 35 и 39 (марка на Общността № 3 325 941)

Притежател на марката на Общността: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Основание на искането за обявяване на недействителност: при подаването на заявката за марка заявителът е бил недобросъвестен (член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾).

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, доколкото СХВП не е оценила правилно фактите по делото, както и представените доказателства и е допуснала грешка при прилагане на правото, вследствие на което неправилно е счела, че заявката за марка не е била подадена недобросъвестно.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2007/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 11 март 2011 г. — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft/CXВП — Comercial Jacinto Parera (MAD)

(Дело T-152/11)

(2011/C 139/45)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH (Дюселдорф, Германия) (представители: В. Hein и М.-Н. Hoffmann, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Comercial Jacinto Parera, SA (Барселона, Испания)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 16 декември 2010 г., прието по преписка R 449/2009-2,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително тези, направени във връзка с производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: фигуративна марка „MAD“ за стоки от клас 25

Притежател на марката на Общността: Comercial Jacinto Parera, SA

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по отмяна: частично отхвърля искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 15 и член 51 от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ и правило 22 от Регламент (ЕО) № 2868/95 ⁽²⁾, тъй като апелативният състав не трябвало да заключава въз основа на представените във връзка с използването доказателства, че фигуративната марка „MAD“ реално се използва за „Дрехи“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 14 март 2011 г. — Zenato Azienda Vitivinicola/CXВП — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)

(Дело T-153/11)

(2011/C 139/46)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Италия) (представител: А. Rizzoli, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Верона, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима ведно с приложенията към нея;
- да отмени решението на апелативния състав (точки 1, 2 и 3 от диспозитива) в частта, в която се уважават жалбата и възражението и се отхвърля изцяло заявката за регистрация и в частта, в която жалбоподателя се осъжда да заплати разноските, които ответната страна е направила в производството по възражението и в тава пред апелативния състав;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ZENATO RIPASSA“ (заявка за регистрация № 5 848 015) за стоки от клас 33 (алкохолни напитки)

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: La Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: италианска словна марка „RIPASSO“ (№ 682 213) за стоки от клас 33 („вино, спиртни напитки и ликьори“)

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава възражението и отхвърля изцяло заявката за регистрация.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/09.

Жалба, подадена на 14 март 2011 г. — Zenato Azienda Vitivinicola/CХВП — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato)

(Дело T-154/11)

(2011/C 139/47)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Италия) (представител: A. Rizzoli, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Camera di Commercio Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Верона, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима ведно с приложенията към нея;
- да отмени решението на апелативния състав (точки 1, 2 и 3 от диспозитива) в частта, в която се уважават жалбата и възражението и се отхвърля изцяло заявката за регистрация и в частта, в която жалбоподателя се осъжда да заплати разноските, които ответната страна е направила в производството по възражението и в тава пред апелативния състав;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „RIPASSA ZENATO“ (заявка за регистрация № 5 877 865) за стоки от клас 33

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: италианска словна марка „RIPASSO“ (№ 682 213) за стоки от клас 33

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава възражението и отхвърля изцяло заявката за регистрация.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/09.

Жалба, подадена на 10 март 2011 г. — Magnesitas de Rubián и др./Парламент и Съвет

(Дело T-158/11)

(2011/C 139/48)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Испания), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Испания), Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalliftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Атина, Гърция) (представители: H. Brokelmann и P. Martínez-Lage Sobredo, abogados)

Ответници: Парламент и Съвет

Искания на жалбоподателите

Предметът на настоящото производство е отмяната на индивидуалното решение, посочено в член 13, параграф 7 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 декември 2010 година относно емисиите от промишлеността (ОВ L 334, стр. 17), доколкото с него се създава задължението за държавите членки да се съобразяват със заключенията относно най-добрите налични техники, съдържащи се в точка 3.5 от „референтен документ на Комисията за най-добрите налични техники за промишлените отрасли за производство на цимент, вар и магнезиев оксид“ (ОВ C 166, стр. 5), при определяне на условията за даване на разрешително от компетентните власти на инсталациите за производство на магнезиев оксид, за които по силата посочената директива се изисква такова разрешително

Жалбоподателите молят Общия съд:

- като главно искане, да отмени обжалваното решение;
- при условията на евентуалност и в хипотезата, в която Общият съд не отмени изцяло посоченото решение във връзка с точка 3.5 от референтния документ, да го отмени при всички случаи във връзка с точка 3.5.5.4 от този документ, включително да отмени и стойностите на емисиите, определени в таблица 3.11.; и
- при всички случаи да осъди Европейският парламент и Съветът да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват четири правни основания:

1. Първо правно основание, изведено от липсата на компетентност на Европейската комисия.

В това отношение се твърди, че Европейската комисия не е компетентна да включи производството на магнезиев оксид в референтния документ.

2. Второ правно основание, изведено от съществено процесуално нарушение, в частност:

— Неуведомяване на жалбоподателите за започването на процедурата по изготвяне на референтния документ, в която те успяват да вземат участие едва със закъснение.

— Неотчитане в референтния документ на „split views“, представени от жалбоподателите.

— Неспазване на предвидения срок за анализиране на окончателния проект на референтния документ.

3. Трето правно основание, изведено от нарушение на член 1 от Директива 2008/1/ЕО за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването.

В тази връзка се твърди, че референтният документ нарушава целта, прогласена в член 1 от посочената директива, която се изразява в защита на околната среда като цяло, също както тази цел е нарушена и от заключенията, съдържащи се в

точка 3.5 от този документ, на които обжалваното решение придава обвързващ характер.

4. Четвърто правно основание, изведено от нарушение на общия принцип на равно третиране, доколкото обжалваното решение третира по един и същ начин предприятията, които се намират в различни положения.

Жалба, подадена на 18 март 2011 г. — Petroci/Съвет

(Дело T-160/11)

(2011/C 139/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Petroci Holding (Абиджан, Кот д'Ивоар) (представител: M. Ceccaldi, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение 2011/18/ОВППС и Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година, с които се въвеждат ограничителни мерки срещу определени лица и стопански субекти, включително спрямо дружеството PETROCI,

- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят по същество изтъква същите или сходни правни основания и основни доводи като изложените по дело T-142/11, SIR/Съвет.

Жалба, подадена на 15 март 2011 г. — High Tech/СХВП — Vitra Collections (Форма на стол)

(Дело T-161/11)

(2011/C 139/50)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: High Tech Srl (Милано, Италия) (представители: G. Florida и R. Florida, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vitra Collections AG

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да обяви за недействителна марка на Общността № 2 298 420.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративна триизмерна марка с предмет „Ali chair“ (марка на Общността № 2 298 420) за стоки от клас 20

Притежател на марката на Общността: Vitra Collections, AG

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Мотиви на искането за обявяване на недействителност: нарушение на член 7, параграф 1, буква д), iii) от Регламент № 207/2009. Жалбоподателят твърди също, че марката е недействителна тъй като с регистрацията ѝ се цели изключването му от пазара на дизайнерски изделия, станали публична собственост, и следователно тази регистрация е недобросъвестна.

Решение на отдела по тляна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване и прилагане на член 7, параграф 1, буква д), iii) и на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Cofra/CXВП — O2 (can do)

(Дело T-162/11)

(2011/C 139/51)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Cofra Holding AG (Цуг, Швейцария) (представители: K.-U. Jonas и J. Bogatz, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: O2 Holdings Ltd (Слау, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 януари 2011 г. по преписка R 242/2009-4,

— ответникът и евентуално другата страна в производството пред апелативния състав, ако встъпи по делото, да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: O2 Holdings Ltd

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „can do“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 25, 35, 36, 38 и 43

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: словната марка „CANDA“ за стоки от клас 25

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Първо, нарушение на член 15 и член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾ и на правило 22 от Регламент (ЕО) № 2868/95⁽²⁾, доколкото при преценката на доказателствата за използването на марката с оглед запазването на правата върху нея апелативният състав е приложил твърде ограничен критерий и не е взел предвид особеното положение на предприятието на жалбоподателя. Второ, нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото апелативният състав е допуснал грешка, като не е взел предвид редица документи, представени като доказателство за използването на марката, на която се основава възражението, с оглед запазването на правата върху нея. Последно, нарушение на член 75, втора алинея от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото апелативният състав не е уведомил жалбоподателя, че намира за недостатъчни представените доказателства за използването, и не е дал на жалбоподателя възможност да представи допълнителни доказателства при устно изслушване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Cofra/CXВП — O2 (can do)

(Дело T-163/11)

(2011/C 139/52)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Cofra Holding AG (Цуг, Швейцария) (представители: K.-U. Jonas и J. Bogatz, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: O2 Holdings Ltd (Слау, Обединеното кралство)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 януари 2011 г. по преписка R 246/2009-4,
- ответникът и евентуално другата страна в производството пред апелативния състав, ако встъпи по делото, да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: O2 Holdings Ltd

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „can do“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 25, 35, 36, 38 и 43

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: национална фигуративна марка за стоки от клас 25, съдържаща словния елемент „CANDA“

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Първо, нарушение на член 15 и член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ и на правило 22 от Регламент (ЕО) № 2868/95 ⁽²⁾, доколкото при преценката на доказателствата за използването на марката с оглед запазването на правата върху нея апелативният състав е приложил твърде ограничен критерий и не е взел предвид особеното положение на предприятието на жалбоподателя. Второ, нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото апелативният състав е допуснал грешка, като не е взел предвид редица документи, представени като доказателство за използването на марката, на която се основава възражението, с оглед запазването на правата върху нея. Последно, нарушение на член 75, втора алинея от Регламент (ЕО) № 207/2009, доколкото апелативният състав не е уведомил жалбоподателя, че намира за недостатъчни представените доказателства за използването, и не е дал на жалбоподателя възможност да представи допълнителни доказателства при устно изслушване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Жалба, подадена на 18 март 2011 г. — Modelo Continente Hipermercados/Комисия

(Дело T-174/11)

(2011/C 139/53)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Modelo Continente Hipermercados, SA клон в Испания (Alcorcón, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan, R. Calvo Salinero, abogados)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме и уважи посочените в жалбата основания за отмяна и вследствие на това да отмени член 1, параграф 1, в частта, с която обявява, че член 12, параграф 5 от TRLIS съдържа елементи на държавна помощ;
- при условията на евентуалност, да отмени член 1, параграф 1, в частта, с която обявява, че член 12, параграф 5 от TRLIS съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобивания на дялови участия, които предполагат придобиване на контрол;
- при условията на евентуалност, да отмени решението поради съществено процесуално нарушение, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу Решението на Комисията от 28 октомври 2009 г. относно данъчна амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в чуждестранни дружества C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведена в действие от Испания (ОВЕС L 7 от 11.1.2011 г., стр. 48).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания.

1. Първо правно основание, обосновано с нарушението на член 107, параграф 1 ДФЕС поради това, че приема мярката за съставляваща държавна помощ.
 - Комисията не приема, че разглежданата данъчна мярка поставя в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на определени стоки“. Комисията се ограничава да приеме, че същата е избирателна поради това, че се прилага само за придобиването на дялови участия в чуждестранни дружества, а не в национални дружества. Жалбоподателят смята, че посоченото съображение е погрешно и в затворен кръг. Фактът, че прилагането на анализираната мярка, както и на която и да е друга данъчна норма, се основава на спазването на определени обективни изисквания, не превръща същата *de iure* или *de facto* в избирателна мярка. Развитото от Комисията съображение води до приемането на всяка данъчна норма за избирателна *prima facie*.

- На второ място, различното *prima facie* третиране на член 12, параграф 5 от TRLIS далеч не съставлява избиращо предимство, а служи за поставяне на равна данъчна основа на всички операции по придобиване на акции, независимо дали са национални или чуждестранни: поради невъзможността да се извършват транснационални сливания, амортизацията на търговския фонд може да се извърши успешно само в национално измерение, и затова съществуват норми в данъчната система, които го позволяват. В този смисъл член 12, параграф 5 от TRLIS само разширява тази възможност към купуването на активи в чуждестранни дружества, операция, която съставлява най-близкият функционален еквивалент на националните сливания и следователно е част от структурата и логиката на испанската система.
- при условията на евентуалност, решението на Комисията е непропорционално, тъй като поне неговото прилагане в случаи на поглъщане на чуждестранни предприятия трябва да се съпоставя със случаите на национални сливания, и следователно обосновани от структурата и логиката на испанската система.
2. Второ правно основание, обосновано с наличието на съществено процесуално нарушение, тъй като не е спазена приложимата към съществуващите помощи процедура.
- В обжалваното решение се отхвърлят доводите за функционална равностойност на мярката, като не се приема, че транснационалните сливания в рамките на ЕС се оказват на практика невъзможни. По мнение на Комисията последователното приемане на директиви на ЕС в тази област, всички те последващи влизането в сила на разглежданата мярка, е отстранило всяка пречка и препятствие, които са могли да съществуват. Жалбоподателят смята в това отношение, че ако се приеме тезата на Комисията и ако директивите на ЕС наистина са отстранили спънките за транснационалните сливания,

quod non, във всички случаи сме в хипотезата на съществуващи помощи. Процедурата за контрол на съществуващите помощи се различава съществено от тази, която е следвана по това дело, и следователно е допуснато съществено процесуално нарушение.

3. Трето правно основание, обосновано с нарушението на член 107, параграф 1 ДФЕС поради грешка при прилагане на правото при определянето на бенефициерите на мярката.

— Още когато приема, че член 12, параграф 5 от TRLIS съдържа елементи на държавни помощи, Комисията е трябвало да направи изчерпателен икономически анализ, за да определи кои са бенефициерите на потенциалната помощ. Жалбоподателят е на мнение, че във всички случаи бенефициерите на помощта (под формата на надвишаване на цената за покупката на дяловите участия) са продавачите на дяловите участия, а не както твърди Комисията, испанските предприятия, които са прилагали посочената мярка.

Определение на Общия съд от 14 март 2011 г. — Global Digital Disc/Комисия

(Дело T-259/08) ⁽¹⁾

(2011/C 139/54)

Език на производството: немски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 272, 25.10.2008 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Mariën/Комисия

(Дело F-5/11)

(2011/С 139/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Peter Mariën (Elsene, Белгия) (представители: В. Theeuwes и F. Pons, attorneys)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на ръководителя на делегацията на ЕС в Афганистан, който разпоредил на членовете на тази делегация да напуснат техния хотел и да се преместят в жилищна база на ЕС

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, съдържащо се в електронното писмо от 11 януари 2011 г. на специалния представител на ЕС и ръководител на делегацията на ЕС в Афганистан, с което се разпорежда на жалбоподателя да се премести на 14 януари 2011 г. в жилищната зона в Кабул, Афганистан,
- да се осъди Комисията да заплати всички разноски, свързани с временните мерки по пребиваване,
- да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 10 000 EUR за причинения психологически стрес и вреди,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски по производството.

Жалба, подадена на 9 февруари 2011 г. — Bouillez и др./Съвет

(Дело F-11/11)

(2011/С 139/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Vincent Bouillez (Overijse, Белгия) и други (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решението на ОН да не повиши жалбоподателите в по-висока степен в процедурата за повишаване за 2010 г.

Искания на жалбоподателите

- да отмени решението на Съвета от 3 ноември 2010 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателите по административен ред жалба;
- доколкото е необходимо, да отмени решенията да не повиши жалбоподателите в по-висока степен в процедурата за повишаване за 2010 г.;
- да осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — Mariën/ЕСВД

(Дело F-15/11)

(2011/С 139/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Peter Mariën (Elsene, Белгия) (представители: В. Theeuwes и F. Pons, attorneys)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Предмет и описание на производството

Отмяна на решението на ръководителя на делегацията на ЕС в Афганистан, с което се разпорежда на членове на делегацията да напуснат хотела си и да се преместят в жилищния комплекс на ЕС

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, което се съдържа в електронно писмо от 11 януари 2011 г. на специалния представител на ЕС и ръководител на делегацията на ЕС в Афганистан и с което се разпорежда на жалбоподателя на 14 януари 2011 г. да се премести в жилищния комплекс в Кабул, Афганистан,
- да се осъди ЕСВД да заплати разноските по свързаните с настаняването временни мерки,
- да се осъди ЕСВД да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 10 000 EUR за причинените вреди и психологически стрес,

— да се осъди ЕСВД да заплати съдебните разноски.

**Жалба, подадена на 28 февруари 2011 г. —
Conticchio/Комисия**

(Дело F-22/11)

(2011/C 139/58)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Rosella Conticchio (Рим, Италия) (представители: R. Giuffrida и A. Tortora, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението относно определяне на правата на пенсия на жалбоподателката в частта, в която ѝ е признато право на пенсия за прослужено време в степен AST7/1 вместо в степен AST7/2

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение № R/489/10 от 18.11.2010 г, съобщено на 24.11.2010 г. с което органа по назначаването е отхвърлил жалбата по административен ред,
- жалбоподателката да бъде повишена със задна дата от степен AST/1 в степен AST/2,
- да се преизчисли размерът на пенсията на жалбоподателката като същата се завиши с около 170 EUR месечно,
- да осъди платецът на пенсията, на която има право г-жа Conticchio да възстанови на жалбоподателката дължимото увеличение, което ще се получи за времето от 1 юни 2010 г. до датата на окончателното изплащане, ведно с лихвите, индексациите и всички останали законни последици,
- да бъде задължена Европейската комисия да заплати на жалбоподателката сумите, които след решаване на делото ще се окажат недължимо платени от нея във връзка с откупуване на пенсионни права,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2011/C 139/48	Дело T-158/11: Жалба, подадена на 10 март 2011 г. — Magnesitas de Rubián и др./Парламент и Съвет	25
2011/C 139/49	Дело T-160/11: Жалба, подадена на 18 март 2011 г. — Petroci/Съвет	26
2011/C 139/50	Дело T-161/11: Жалба, подадена на 15 март 2011 г. — High Tech/СХВП — Vitra Collections (Форма на стол)	26
2011/C 139/51	Дело T-162/11: Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Cofra/СХВП — O2 (can do)	27
2011/C 139/52	Дело T-163/11: Жалба, подадена на 17 март 2011 г. — Cofra/СХВП — O2 (can do)	27
2011/C 139/53	Дело T-174/11: Жалба, подадена на 18 март 2011 г. — Modelo Continente Hipermercados/Комисия	28
2011/C 139/54	Дело T-259/08: Определение на Общия съд от 14 март 2011 г. — Global Digital Disc/Комисия	29

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2011/C 139/55	Дело F-5/11: Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Mariën/Комисия	30
2011/C 139/56	Дело F-11/11: Жалба, подадена на 9 февруари 2011 г. — Bouillez и др./Съвет	30
2011/C 139/57	Дело F-15/11: Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — Mariën/ЕСВД	30
2011/C 139/58	Дело F-22/11: Жалба, подадена на 28 февруари 2011 г. — Conticchio/Комисия	31

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

